

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 681

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 7 octombrie 2010

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.019 din 14 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 și art. I pct. 15 din Legea nr. 1/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	2-3	1.288. — Ordin al ministrului sănătății privind stabilirea specialităților deficitare în spitale clinice cu secții clinice universitare, institute sau centre medicale clinice pentru care se organizează rezidențiat pe post în sesiunea 21 noiembrie 2010	12
Decizia nr. 1.067 din 16 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	4-5	1.290. — Ordin al ministrului sănătății privind stabilirea cuantumului taxei pentru participarea la concursul de rezidențiat pe post și pe loc în medicină, medicină dentară și farmacie, sesiunea 21 noiembrie 2010.....	12
Decizia nr. 1.069 din 16 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15—19 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	5-7	ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA	
Decizia nr. 1.086 din 21 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	7-8	179. — Hotărâre pentru completarea Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financieri din România nr. 140/2009 privind aprobarea cotizațiilor și tarifelor pentru membrii Camerei Auditorilor Financieri din România și pentru stagiarii în activitatea de audit financiar	13
Decizia nr. 1.094 din 21 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și ale art. 121 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară	8-10	180. — Hotărâre pentru aprobarea codurilor CAEN care pot fi înscrise în obiectul de activitate al societăților care solicită înscrierea sau menținerea în Registrul public al auditorilor financiari — persoane juridice	14
Decizia nr. 1.095 din 21 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1) și art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.....	10-11	ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
M.111. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru aprobarea schimbării denumirii Spitalului Militar de Urgență „Dr. Victor Popescu” în Spitalul Clinic Militar de Urgență „Dr. Victor Popescu”	11	14. — Lista partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți participanți la alegerile parțiale din 26 septembrie 2010 care au depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 38 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, pentru alegerile locale parțiale desfășurate conform Hotărârii Guvernului nr. 860/2010 privind stabilirea datei alegerilor locale parțiale pentru primari în unele circumscripții electorale	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.019**

din 14 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 și art. I pct. 15 din Legea nr. 1/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 14 și 15 din Legea nr. 1/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Irina Mihaela Căpățână în Dosarul nr. 18.138/197/2008 al Judecătoriei Brașov.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, mandatarul Rareș Popa, cu procură judiciară la dosar. Lipsește partea Paraschiva Nedianu, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează Curții faptul că autorul excepției a depus la dosarul cauzei precizări privind excepția de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul mandatarului autorului, care susține admiterea excepției, astfel cum aceasta a fost invocată în fața instanței de judecată, și depune concluzii scrise în acest scop.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca fiind neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 18.138/197/2008, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 14 și 15 din Legea nr. 1/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Irina Mihaela Căpățână într-o cauză civilă ce are ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că, prin modificarea adusă dispozițiilor art. 48 alin. (2) din Legea nr. 10/2001, se reglementează exproprierea bunului constând din dreptul proprietarului de a fi absolvit de plata îmbunătățirilor necesare și utile aduse imobilului, în înțelesul în care este definit acest drept în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Arată că plata despăgubirilor constituie o sarcină exorbitantă și disproporționată pentru

proprietarii în sarcina cărora a trecut această plată. Apreciază că, în speță, interesul economic lezat se constituie din speranța legitimă a autorului excepției, dobândită în baza prevederilor art. 48 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, anterior modificării acesteia, la scutirea de la plata despăgubirilor pentru îmbunătățirile necesare și utile realizate de chiriași.

Arată că dispozițiile de lege criticate sunt inechitabile și discriminatorii, prin raportare la persoane aflate în aceeași situație cu autorul excepției, dar care au beneficiat, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 1/2009, de dreptul de proprietate astfel cum acesta a fost invocat mai sus. Arată că dreptul de a fi scutit de la plata despăgubirilor a fost desființat cu efect retroactiv, acest drept depinzând de voința discreționară a unor terțe persoane, precum instanțele de judecată.

Judecătoria Brașov apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând în acest sens că nu se poate invoca discriminarea între cetățenii aflați în aceeași situație în ceea ce privește efectele produse de un act normativ în raport cu data modificării acestuia.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât acestea din urmă au în vedere egalitatea cetățenilor în fața legii în vigoare, iar nu compararea regimului juridic determinat de legislația în vigoare cu cel determinat de legislația anterioară. Invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 830/2008. Apreciază că, în speță, critica vizează o chestiune de interpretare și aplicare a legii, fapt ce excedează controlului de constituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 14 și 15 din Legea nr. 1/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.

În privința pct. 14, acesta modifică dispozițiile art. 48 alin. (2) din Legea nr. 10/2001. Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie, astfel, dispozițiile art. 48 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 1/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 3 februarie 2009, precum și ale art. I pct. 15 din Legea nr. 1/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, având următorul conținut:

— Art. 48 alin. (2) din Legea nr. 10/2001: „*Indiferent dacă imobilul a fost preluat cu titlu valabil sau fără titlu, obligația despăgubirii prevăzută la alin. (1) revine persoanei îndreptățite.*”

— Art. I din Legea nr. 1/2009: „*Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:*

[...] 15. La articolul 48, alineatul (3) se abrogă”.

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată. De asemenea, autorul consideră că textele de lege criticate încalcă și prevederile art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la protecția proprietății, art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării și art. 1 din Protocolul nr. 12 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la interzicerea generală a discriminării.

Curtea constată că obligația de despăgubire pentru sporul adus de chiriași imobilelor cu destinația de locuință, prin îmbunătățirile necesare și utile, incumbă tuturor persoanelor îndreptățite la reconstituirea dreptului de proprietate asupra acestor imobile, fără a se institui privilegii sau discriminări pe criterii arbitrare.

Cu privire la constituționalitatea dispozițiilor criticate, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 720 din 1 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 și art. I pct. 15 din Legea nr. 1/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Irina Mihaela Căpățână în Dosarul nr. 18.138/197/2008 al Judecătorei Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

din 7 iulie 2010. Cu acel prilej, s-a arătat că invocarea culpei entităților responsabile pentru derularea procedurilor administrative, cu privire la nesoluționarea notificărilor depuse în intervalul legal, nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare și interpretare a legii de către instanțele de judecată și de către instituțiile abilitate să soluționeze cererile de notificare depuse în termenul legal, astfel încât, sub acest aspect, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Textele de lege criticate dispun pentru viitor și se aplică, de la data intrării lor în vigoare, unor situații juridice în curs de derulare, astfel încât nu poate fi reținută încălcarea principiului neretroactivității legii. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că „o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior, și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul propriu de reglementare”.

Dispozițiile de lege criticate nu contravin în niciun fel principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, astfel încât nu poate fi reținută pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție. De altfel, în ceea ce privește modalitatea prin care se realizează repararea prejudiciului suferit de titularii dreptului de proprietate, deposedați în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, Curtea Constituțională a statuat, în jurisprudența sa, că legiuitorul este liber să opteze atât în privința sferei bunurilor pentru care stabilește măsurile reparatorii, cât și a întinderii și a modalității de acordare a acestora, în funcție de situația concretă a respectivelor bunuri, fără ca prin aceasta să se instituie un tratament juridic diferit pentru categoriile de cetățeni aflate în situații identice.

Prin adoptarea Legii nr. 10/2001, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 1/2009, s-a urmărit clarificarea regimului juridic al imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, cu respectarea prevederilor constituționale privind dreptul de proprietate privată. Legiuitorul ordinar este competent să stabilească un cadru juridic pentru exercitarea acestuia, instituind limitări rezonabile în valorificarea ca drept subiectiv garantat, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, astfel încât nu poate fi reținută nici pretinsa încălcare a prevederilor art. 44 din Constituție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea jurisprudenței, argumentele expuse își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.067

din 16 septembrie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1
din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transbus” — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 9.642/197/2009 al Judecătoria Brașov.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9.642/197/2009, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Transbus” — S.A. din Brașov într-o cauză civilă având ca obiect o cerere în anulare a Sentinței civile nr. 2.359 din 9 martie 2009, pronunțată de Judecătoria Brașov într-o acțiune privind emiterea unei somații de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16, art. 44 și art. 57. În acest sens, arată, în esență, că instanța de judecată, investită cu soluționarea unei cereri în procedura specială a somației de plată, este limitată doar la verificarea îndeplinirii celor două condiții prevăzute de art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, neputând avea în vedere și alte aspecte legate de respectiva cauză. De asemenea, prin intermediul acestor dispoziții de lege, creditorul este privilegiat în dauna debitorului, ceea ce aduce atingere echilibrului patrimonial.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins: „Art. 1. — (1) Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.

(2) Suma ce reprezintă obligația prevăzută la alin. (1), precum și dobânzile, majorările sau penalitățile datorate potrivit legii se actualizează în raport cu rata inflației aplicabilă la data plății efective.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă înfrângerea prevederilor constituționale ale art. 16, referitoare la egalitatea în drepturi, art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată și art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților cu bună-credință.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în raport cu critici similare, s-a pronunțat în sensul constituționalității dispozițiilor art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 prin numeroase decizii. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 244 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 26 aprilie 2007, Decizia nr. 1.043 din 13 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 813 din 28 noiembrie 2007, Decizia nr. 1.388 din 16 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 29 decembrie 2008, Decizia nr. 1.087 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 6 octombrie 2009, prin care Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate, a reținut că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 instituie o procedură specială și accelerată, derogatorie de la normele procedurii civile, pentru a asigura recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor. Acest caracter special al procedurii a determinat limitarea mijloacelor de probă, utilizabile în prima fază la înscrisuri, completate cu explicațiile și lămuririle date de părți. Potrivit art. 1 alin. (1) din ordonanță, această procedură se aplică doar în cazul „creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constat printr-un înscris

ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege [...]". Întrucât ordonanța cuprinzând somația de plată ce urmează a fi emisă de judecător se va referi doar la obligații de plată a unor sume de bani rezultate din înscrisuri însușite de părți, este justificată cerința ca dovada acestora să se facă prin înscrisuri. Celelalte aspecte ale raporturilor juridice dintre părți urmează a fi rezolvate conform reglementărilor din dreptul comun. Limitarea

este deopotrivă valabilă pentru ambele părți, ele având condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare.

Rezultă, prin prisma celor de mai sus, că nu sunt încălcate nici celelalte prevederi constituționale invocate.

Neintervenind elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, argumentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit.A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transbus” — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 9.642/197/2009 al Judecătoriei Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.069

din 16 septembrie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15—19
din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15—19 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Pro Confort” — S.R.L. din localitatea Voluntari în Dosarul nr. 1.035/260/2009 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și contencios administrativ și de Societatea Comercială „Atlev” — S.R.L. din municipiul Sfântu Gheorghe în Dosarul nr. 2.769/338/2009 al Judecătoriei Zărnești.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 8.517D/2009 și nr. 447D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 447D/2010 la Dosarul nr. 8.517D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.035/260/2009, **Tribunalul Bacău — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15—19 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Pro Confort” — S.R.L. din localitatea Voluntari.

Prin Încheierea din 18 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.769/338/2009, **Judecătoria Zărnești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15—19 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Atlev” — S.R.L. din municipiul Sfântu Gheorghe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 15—19 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 reglementează o procedură de constatare a contravenției bazată pe încălcarea regulii potrivit căreia sarcina probei revine celui ce acuză — deci agentului constatat, și nu contravenientului, ceea ce conduce la nesocotirea dreptului de acces liber la justiție, a dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare, consacrate în prevederile constituționale ale art. 16, 21 și 24. Prin urmare, este contrar principiilor fundamentale enunțate mai sus ca fapta contravențională să fie constatată exclusiv pe baza susținerilor agentului constatat, consemnate în procesul-verbal de contravenție, care, în calitate de act administrativ, beneficiază de prezumția de legalitate și de temeinicie, deși acestea nu sunt prezumții consacrate legislativ, fiind doar unanim acceptate în practica instanțelor de judecată și în doctrina de specialitate. Mai mult, petentul este obligat să probeze contrariul situației de fapt reținute în procesul-verbal de către agentul constatat, chiar și atunci când acesta nu le constată personal sau când procesul-verbal nu conține suficiente indicii referitoare la identitatea martorilor sau la probele pe care se bazează constatarea contravenției, ceea ce poate genera abuzuri din partea autorității.

Instanțele de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 15—19 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 15: „(1) *Contravenția se constată printr-un proces-verbal încheiat de persoanele anume prevăzute în actul normativ care stabilește și sancționează contravenția, denumite în mod generic agenți constatați.*

(2) *Pot fi agenți constatați: primarii, ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, special abilitați, persoanele împuternicite în acest scop de miniștri și de alți conducători ai autorităților administrației publice centrale, de prefecti, președinți ai consiliilor județene, primari, de primarul general al municipiului București, precum și de alte persoane prevăzute în legi speciale.*

(3) *Ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului Administrației și Internelor constată contravenții privind: apărarea ordinii publice; circulația pe drumurile publice; regulile generale de comerț; vânzarea, circulația și transportul produselor alimentare și nealimentare, țigărilor și băuturilor alcoolice; alte domenii de activitate stabilite prin lege sau prin hotărâre a Guvernului.”;*

— Art. 16: „(1) *Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constatat; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea.*

(1) *În cazul contravenienților cetățeni străini, persoane fără cetățenie sau cetățeni români cu domiciliul în străinătate, în procesul-verbal vor fi cuprinse și următoarele date: seria și numărul pașaportului ori ale altui document de trecere a frontierei de stat, data eliberării acestuia și statul emitent.*

(2)—(4) *abrogate.*

(5) *În cazul în care contravenientul este minor procesul-verbal va cuprinde și numele, prenumele și domiciliul părinților sau ale altor reprezentanți ori ocrotitori legali ai acestuia.*

(6) *În situația în care contravenientul este persoană juridică în procesul-verbal se vor face mențiuni cu privire la denumirea, sediul, numărul de înmatriculare în registrul comerțului și codul fiscal ale acesteia, precum și datele de identificare a persoanei care o reprezintă.*

(7) *În momentul încheierii procesului-verbal agentul constatat este obligat să aducă la cunoștință contravenientului dreptul de a face obiecțiuni cu privire la conținutul actului de constatare. Obiecțiunile sunt consemnate distinct în procesul-verbal la rubrica «Alte mențiuni», sub sancțiunea nulității procesului-verbal.”;*

— Art. 17: „*Lipsa mențiunilor privind numele, prenumele și calitatea agentului constatat, numele și prenumele contravenientului, iar în cazul persoanei juridice lipsa denumirii și a sediului acesteia, a faptei săvârșite și a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constatat atrage nulitatea procesului-verbal. Nulitatea se constată și din oficiu.”;*

— Art. 18: „*Contravenientul este obligat să prezinte agentului constatat, la cerere, actul de identitate ori documentele în baza cărora se fac mențiunile prevăzute la art. 16 alin. (3). În caz de refuz, pentru legitimarea contravenientului agentul constatat poate apela la ofițeri și subofițeri de poliție, jandarmi sau gardieni publici.”;*

— Art. 19: „(1) *Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constatat și de contravenient. În cazul în care contravenientul nu se află de față, refuză sau nu poate să semneze, agentul constatat va face mențiune despre aceste împrejurări, care trebuie să fie confirmate de cel puțin un martor, în acest caz procesul-verbal va cuprinde și datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia.*

(2) *Nu poate avea calitatea de martor un alt agent constatat.*

(3) *În lipsa unui martor agentul constatat va preciza motivele care au condus la încheierea procesului-verbal în acest mod.”*

Autorii excepției susțin că aceste dispoziții legale contravin prevederilor constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție* și ale art. 24 — *Dreptul la apărare*.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege atacate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, din prisma unor critici similare și prin raportare la aceleași texte fundamentale invocate și în prezenta cauză.

În acest sens sunt, de pildă, Decizia nr. 520 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 29 mai 2008, și Decizia nr. 338 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 22 aprilie 2009, prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15—19 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor,

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

constatând, pentru argumentele acolo reținute, că acestea nu instituie privilegii sau discriminări și nici nu afectează dreptul părților la un proces echitabil sau la apărare.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin deciziile menționate, precum și considerentele care le-au fundamentat sunt valabile și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15—19 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Pro Comfort” — S.R.L. din localitatea Voluntari în Dosarul nr. 1.035/260/2009 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și contencios administrativ și de Societatea Comercială „Atlev” — S.R.L. din municipiul Sfântu Gheorghe în Dosarul nr. 2.769/338/2009 al Judecătoria Zărnești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.086

din 21 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Ioan Dumitru Grosu în Dosarul nr. 28.810/245/2009 al Judecătoria Iași — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 28.810/245/2009, **Judecătoria Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție invocată de Ioan Dumitru Grosu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece sancțiunea este pusă în executare înainte ca partea să se adreseze instanței, „această posibilitate fiind lipsită de conținut”. Se mai arată că procedura de judecată având ca obiect contestație împotriva unei hotărâri a comisiei de disciplină conduce la un paradox juridic, care constă în faptul că, deși condamnatul poate să obțină o soluție favorabilă, aceasta nu produce niciun efect întrucât sancțiunea a fost deja executată.

Judecătoria Iași — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, cuprinse în art. 74 alin. (7), potrivit cărora „*Plângerea formulată conform alin. (1) și contestația introdusă potrivit alin. (5) nu suspendă executarea sancțiunilor disciplinare, cu excepția celei prevăzute în art. 71 alin. (1) lit. f).*”

În susținerea excepției se invocă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 22 — *Dreptul*

la viață și la integritate fizică și psihică, art. 23 — *Libertatea individuală*, art. 24 — *Dreptul la apărare* și art. 124 — *Înfăptuirea justiției*.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că a mai examinat constituționalitatea aceluiași text de lege, în raport de critici similare, vizând faptul că sancțiunile aplicate de comisia de disciplină din cadrul locului de deținere sunt puse în executare mai înainte de a rămâne definitive. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 1.114 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 791 din 26 noiembrie 2008, prin care Curtea, constatând că art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 se referă la măsurile disciplinare și la plângerea împotriva acestora, care, spre deosebire de căile procesuale de atac în materie penală caracterizate prin efectul suspensiv, au cu totul alt regim, a respins, pentru motivele acolo reținute, excepția de neconstituționalitate invocată.

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Ioan Dumitru Grosu în Dosarul nr. 28.810/245/2009 al Judecătoriei Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.094

din 21 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și ale art. 121 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și ale art. 121 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție invocată de Bogdan Ioan Godjea în Dosarul nr. 597/175/2008 al Tribunalului Alba — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, arătând că acestea nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției, și ca inadmisibilă în ceea ce privește art. 121 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, arătând că aceste din urmă dispoziții legale nu au legătură cu cauza.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 597/175/2008, **Tribunalul Alba — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și ale art. 121 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție invocată de Bogdan Ioan Godjea.**

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate, stabilind că pentru judecarea plângerii împotriva procesului-verbal de contravenție este competentă doar judecătoria în a cărei rază teritorială a fost constatată fapta, îngăduiesc liberul acces la justiție, „atât distanța, cât și costurile aferente deplasării reprezentând un impediment insurmontabil”, și creează o situație de inechitate procesuală, „instituția Poliției Române fiind prezentă pe întreg teritoriul României și având posibilitatea de a administra probatoriul (în principal cu înscrisuri) la instanța de la domiciliul petentului”. Se încalcă și prevederile art. 124 alin. (2), prin fixarea condiției de prezentare în fața unei instanțe aflate la o distanță considerabilă, la un număr de termene.

În ceea ce privește art. 121 din Legea nr. 304/2004, se susține că încalcă principiul separației puterilor în stat. Se arată că „prezența în cadrul instanței de judecată, inclusiv în sala de judecată în cursul dezbaterilor, a personalului militar înarmat, ținut să respecte regulamentele militare și comanda unică”, precum și faptul că numărul și organizarea acestora sunt stabilite prin voința puterii executive, „împietează grav asupra principiului separației puterilor în stat și independenței instanței de judecată”. Consideră că dreptul său de a sta în judecată în fața unui tribunal independent și imparțial nu se poate materializa atâta timp cât este încălcat principiul fundamental al separației puterilor în stat, „sediul instanței fiind patrulat de cadre militare înarmate”.

Tribunalul Alba — Secția comercială și contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 este neîntemeiată, cu referire la jurisprudența constantă a Curții Constituționale în această materie. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a art. 121 din Legea nr. 304/2004, se apreciază că „este invocată în scop șicanator, doar pentru a dispune o nouă amânare”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, potrivit cărora „(1) *Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta*”, precum și cele ale art. 121 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, potrivit cărora: „(1) *Paza sediilor instanțelor judecătorești și a parchetelor, a bunurilor și valorilor aparținând acestora, supravegherea accesului și menținerea ordinii interioare necesare desfășurării normale a activității în aceste sedii se asigură, în mod gratuit, de către Jandarmeria Română, prin structurile sale specializate.*”

(2) *Numărul personalului Jandarmeriei Române necesar pentru aplicarea prevederilor alin. (1) se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului justiției și ministrului administrației și internelor, precum și a președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție.*

(3) *Activitatea personalului prevăzut la alin. (2) este coordonată de președintele instanței sau de conducătorul parchetului.*”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 1 alin. (4) privind separația puterilor în stat, art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea pentru toți a justiției și ale art. 130 privind poliția instanțelor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 586 din 20 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 19 iunie 2008, și Decizia nr. 528 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 20 mai 2009, prin care Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește dispozițiile art. 121 din Legea nr. 304/2004, referitoare la paza sediilor instanțelor judecătorești și a parchetelor, a bunurilor și valorilor aparținând acestora, supravegherea accesului și menținerea ordinii interioare necesare desfășurării normale a activității în aceste sedii, se constată că acestea nu au legătură cu cauza dedusă judecării, respectiv plângere împotriva unui proces-verbal de contravenție încheiat în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice. Astfel fiind și având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora „(1) **Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia**”, respectiv ale art. 29 alin. (6) din același act normativ, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit.A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție invocată de Bogdan Ioan Godjea în Dosarul nr. 597/175/2008 al Tribunalului Alba — Secția comercială și contencios administrativ.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.095

din 21 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1) și art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1) și art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție invocată de Cabinetul de Medicină Individuală Luca Mirela în Dosarul nr. 7.986/270/2009 al Judecătoria Onești.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 7.986/270/2009, **Judecătoria Onești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1) și art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție invocată de Cabinetul de Medicină Individuală Luca Mirela.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că normele criticate sunt neconstituționale, deoarece la soluționarea procedurii somației de plată este permisă numai

administrarea probei cu înscrisuri, nefiind admise și celelalte mijloace de probă. Acest fapt „nu oferă debitorului suficiente căi de a se apăra în această fază a judecării și nu asigură un proces echitabil, întrucât favorizează creditorul în detrimentul debitorului, iar normele de procedură sunt contrare celor din dreptul comun”.

Judecătoria Onești apreciază că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1) și art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 4 alin. (2): „În toate cazurile, pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruii în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru înțelegerea părților asupra modalităților de plată.”;

— Art. 6 alin. (1): „Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4.[...]”;

— Art. 8 alin. (2): „Cererea în anulare se soluționează de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță.”

În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 126, cu raportare la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1) și art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție invocată de Cabinetul de Medicină Individuală Luca Mirela în Dosarul nr. 7.986/270/2009 al Judecătoriai Onești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

**pentru aprobarea schimbării denumirii Spitalului Militar
de Urgență „Dr. Victor Popescu” în Spitalul Clinic Militar
de Urgență „Dr. Victor Popescu”**

În baza prevederilor art. 174 alin. (5) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Avizul Ministerului Sănătății nr. XI/A/40.479/Cs.A./8.605 din 11 august 2010,

în temeiul dispozițiilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă schimbarea denumirii Spitalului Militar de Urgență „Dr. Victor Popescu” în Spitalul Clinic Militar de Urgență „Dr. Victor Popescu”.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,

Gabriel Oprea

București, 1 octombrie 2010.

Nr. M.111.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității aceluiași text legal, prin raportare la aceleași texte din Constituție și cu o motivare asemănătoare celor din prezenta cauză. În acest sens sunt, de exemplu: Decizia nr. 244 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 26 aprilie 2007, Decizia nr. 251 din 15 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 6 iulie 2004, sau Decizia nr. 348 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 27 noiembrie 2003, prin care, pentru considerentele acolo reținute, Curtea a respins excepțiile de neconstituționalitate invocate. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin deciziile menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind stabilirea specialităților deficitare în spitale clinice cu secții clinice universitare, institute sau centre medicale clinice pentru care se organizează rezidențiat pe post în sesiunea 21 noiembrie 2010**

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale resurse umane și certificare nr. Cs.A. 10.490 din 5 octombrie 2010, în temeiul prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului și ale Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se stabilesc ca fiind specialități deficitare în spitale clinice cu secții clinice universitare, institute sau centre medicale clinice următoarele specialități: anestezie și terapie intensivă, epidemiologie, medicină de urgență și radiologie-imagistică medicală, pentru care se organizează rezidențiat pe post în sesiunea 21 noiembrie 2010.

Art. 2. — Direcția generală resurse umane și certificare va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Cseke Attila

București, 5 octombrie 2010.
Nr. 1.288.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind stabilirea cuantumului taxei pentru participarea la concursul de rezidențiat pe post și pe loc în medicină, medicină dentară și farmacie, sesiunea 21 noiembrie 2010**

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale resurse umane și certificare nr. Cs.A. 10.514 din 6 octombrie 2010, în temeiul dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului și ale Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Cuantumul taxei pentru participarea la concursul de rezidențiat pe post și pe loc în medicină, medicină dentară și farmacie, sesiunea 21 noiembrie 2010, se stabilește la suma de 300 lei (RON)/participant.

(2) Taxa se va plăti în contul IBAN nr. RO85TREZ7005003XXX000092, CUI-4266456, DTMB (Direcția de Trezorerie a Municipiului București), beneficiar Ministerul Sănătății, adresa: str. Cristian Popișteanu nr. 1—3, sectorul 1, București, cod 010024.

Art. 2. — Sumele încasate din plata taxelor se fac venit la bugetul Ministerului Sănătății și se utilizează pentru acoperirea cheltuielilor de personal și materiale necesare susținerii concursului de rezidențiat. Sumele rămase disponibile se reportează în anul următor și se utilizează cu aceeași destinație.

Art. 3. — Direcția generală resurse umane și certificare, celelalte direcții din cadrul Ministerului Sănătății vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Cseke Attila

București, 6 octombrie 2010.
Nr. 1.290.

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru completarea Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 140/2009 privind aprobarea cotizațiilor și tarifelor pentru membrii Camerei Auditorilor Financiari din România și pentru stagiarii în activitatea de audit financiar

Având în vedere dezbaterile pe marginea materialelor prezentate în ședința Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România din data de 22 septembrie 2010,

în temeiul prevederilor:

— art. 6 alin. (3) și art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 26 din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 983/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România, întrunit în data de 22 septembrie 2010, h o t ă r ă ș t e:

Art. I. — Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 140/2009 privind aprobarea cotizațiilor și tarifelor pentru membrii Camerei Auditorilor Financiari din România și pentru stagiarii în activitatea de audit financiar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 11 mai 2009, se completează după cum urmează:

— **La capitolul C „Tarife”, după articolul 6 se introduce un nou articol, articolul 6¹, cu următorul cuprins:**

„Art. 6¹. — Alte tarife:

a) tarif privind contravaloarea cursului suplimentar de formare profesională continuă, organizat pentru membrii CAFR care nu au participat la programul de formare profesională continuă anual — 400 lei;

b) tarif pentru organizarea cursului suplimentar pentru membrii CAFR care au primit calificativul D, C sau B — 400 lei;

c) tarif privind analiza dosarului de echivalare a testului de acces la stagiul al absolvenților programelor masterale — 250 lei;

d) tarif pentru testul de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil pentru accesul la stagiul — 500 lei;

e) tarif pentru examenul de competență profesională pentru atribuirea calității de auditor financiar — 400 lei/probă;

f) tarif pentru susținerea testului-interviu pentru auditorii financiari din alte state membre — 2.000 lei;

g) tarif pentru analiza dosarelor firmelor de audit din alte state membre sau din țări — 1.300 lei;

h) tarif pentru susținerea testului-interviu pentru auditorii financiari din țări — 2.000 lei;

i) tarif pentru cursurile stagiilor din anii I, II și III — 450 lei;

j) tarif pentru cursurile auditorilor financiari — 400 lei.”

Art. II. — Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 140/2009 privind aprobarea cotizațiilor și tarifelor pentru membrii Camerei Auditorilor Financiari din România și pentru stagiarii în activitatea de audit financiar se va republica, dându-se articolelor o nouă numerotare.

Art. III. — Departamentele de specialitate din cadrul Camerei Auditorilor Financiari din România vor duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

Art. IV. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Ion Mihăilescu

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE
pentru aprobarea codurilor CAEN care pot fi înscrise în obiectul de activitate
al societăților care solicită înscrierea sau menținerea
în Registrul public al auditorilor financiari — persoane juridice

Având în vedere că:

- pentru a realiza un tratament unitar și pentru a evita eventualele neînțelegeri în activitatea de avizare și autorizare a societăților de audit, precum și pentru a menține în Registrul auditorilor financiari societățile deja înscrise;
- lista codurilor CAEN aprobată de Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România prin Nota nr. 1.332 din 20 martie 2008 este mai restrictivă față de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- în firmele de audit cu experiență internațională se practică și alte activități complementare care nu sunt incompatibile cu activitatea de auditor,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România, întrunit în ședința din data de 22 septembrie 2010, pe baza materialelor prezentate, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Prezenta hotărâre se aplică persoanelor juridice, auditori financiari care solicită înscrierea sau menținerea în Registrul public al auditorilor financiari — persoane juridice.

Art. 2. — Începând cu data de 1 octombrie 2010, lista codurilor CAEN care pot fi înscrise în obiectul de activitate al societăților care solicită înscrierea sau menținerea în Registrul public al auditorilor financiari — persoane juridice este următoarea:

Număr	Cod CAEN activitate	Denumirea activității
1	5829	Activități de editare a altor produse software
2	6201	Activități de realizare a softului la comandă (software orientat client)
3	6202	Activități de consultanță în tehnologia informației
4	6209	Alte activități de servicii privind tehnologia informației
5	6311	Prelucrarea datelor, administrarea paginilor web și activități conexe
6	6420	Alte activități ale holdingurilor
7	6619	Activități auxiliare intermediarilor financiare, exclusiv activități de asigurări și fonduri de pensii
8	6621	Activități de evaluare a riscului de asigurare și a pagubelor
9	6920	Activități de contabilitate și audit financiar; consultanță în domeniul fiscal
10	7022	Activități de consultanță pentru afaceri și management
11	7490	Alte activități profesionale științifice și tehnice
12	7820	Activități de contractare pe baze temporare a personalului
13	8299	Alte activități de servicii-suport pentru întreprinderi
14	8559	Alte forme de învățământ n.c.a.

Art. 3. — În termen de 60 de zile de la publicarea prezentei hotărâri, societățile înscrise în Registrul public al auditorilor financiari — persoane juridice sunt obligate să elimine din obiectul de activitate activitățile care nu se regăsesc în lista prevăzută la art. 2.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă orice altă dispoziție contrară.

Art. 5. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România,
Ion Mihăilescu

București, 22 septembrie 2010.
 Nr. 180.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

LISTA

**partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale,
organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale
și a candidaților independenți participanți la alegerile parțiale
din 26 septembrie 2010 care au depus raportul detaliat al veniturilor
și cheltuielilor electorale, conform art. 38 alin. (2) din Legea nr. 334/2006
privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale,
republicată, pentru alegerile locale parțiale desfășurate conform Hotărârii
Guvernului nr. 860/2010 privind stabilirea datei alegerilor locale parțiale
pentru primari în unele circumscripții electorale**

1. Județul Mehedinți, orașul Baia de Aramă:

- Partidul Democrat Liberal;
- Partidul Național Liberal;
- Partidul România Mare.

2. Județul Călărași, comuna Gălbinași:

- Partidul Național Liberal;
- Partidul Democrat Liberal;
- Partidul Social Democrat;
- Partidul Conservator.

3. Județul Galați, comuna Schela:

- Partidul Social Democrat;
- Partidul Democrat Liberal;
- Partidul Național Liberal;
- Partidul Conservator;
- Uniunea Națională pentru Progresul României.

4. Județul Teleorman, comuna Sârbeni:

- Partidul Democrat Liberal;
- Partidul Social Democrat;
- Partidul Național Liberal;
- Partidul Conservator.

5. Județul Buzău, comuna Râmnicelu:

- Partidul Național Liberal;
- Partidul Social Democrat;
- Partidul Democrat Liberal;
- Partidul România Mare.

București, 6 octombrie 2010.
Nr. 14.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

